

Budapestre várják Allende özvegyét

A Nemzetközi Diákszövetség programjáról

Budapest a vendéglátó házigazdája — május 7—14. között — a Nemzetközi Diákszövetség 11. kongresszusának. Az öt világrész 88 nemzeti diákszervezetét összefogó szövetség tanácskozásáról tájékoztatta az újságírókat kedden az Építők Róza Ferenc székházában Borbély Gábor, a KISZ Központi Bizottságának titkára, a magyar rendezőbizottság vezetője, és Fathi el Fadl, az NDSZ főtitkára.

Borbély Gábor elmondotta: Gazdag programmal várják az öt kontinensről érkező küldötteket. Számos baráti találkozót rendeznek a kongresszus egy hete alatt, a küldöttek ellátogatnak egyetemekre, főiskolákra, üzemekbe és diákklubokba, s a magyar diákság képviselőivel együtt ünnepli majd — naggyűlésen — a győzelem napját.

Fathi el Fadl arról tájékoztatta az újságírókat, hogy az elmúlt napokban tartották Prágában — 44 ország 127 küldöttének részvételével — az NDSZ végrehajtó bizottságának ülését, s elfogadták a kongresszus előzetes programját. A körülbelül 70 országból érkező több száz delegátus meghallgatja, s megvitátja majd a szövetség munkájáról szóló beszámolót, s kialakítja a következő három esztendőre szóló konkrét akcióprogramot.

A tanácskozás napirendjei között szerepel majd a diákok és szervezeteik harcá-

nak megvitatása az oktatás demokratizálásáért, korszerűsítéséért. Szóba kerülnek majd a diákjogok egyéb területei is, így a diákturizmus, kulturális tevékenység és a diákjólét. Kiemelt helyet kapott a kongresszus programjában a nemzetközi diáksolidaritás.

A Nemzetközi Diákszövetség — a Chile népével való szolidaritás jegyében — korábban művészeti versenyt hirdetett, s nevezett el Pab-

lo Nerudáról. A pályázatra — irodalom, fotó, zene és képzőművészet kategóriában — 32 ország 537 diákja küldte be munkáját. A díjakat a kongresszus ideje alatt Salvador Allende özvegye adja majd át, akit Budapestre vár az NDSZ titkársága.

Kedden délután az Építők Róza Ferenc székházában ünnepélyesen megnyílt a Nemzetközi Diákszövetség 11. kongresszusa.

Vöröskeresztes világnap

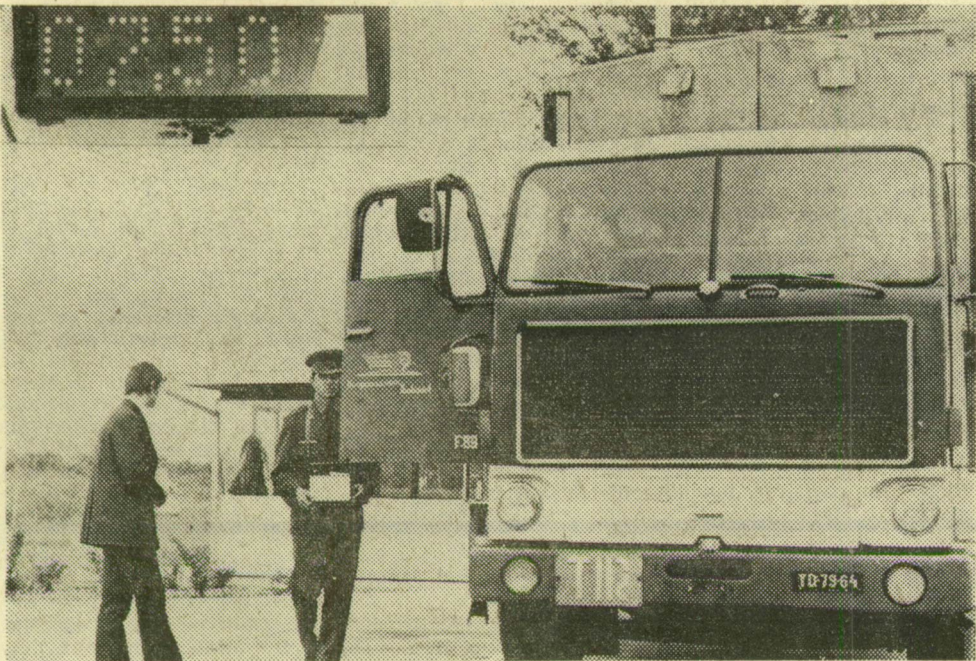
Kitüntetések adtak át

A Vöröskeresztes világnap alkalmából a Magyar Vöröskereszt országos vezetősége kedden, tegnap ünnepséget rendezett a Magyar Néphadsereg Központi Klubjának nyári helyiségében. Az ünnepi eseményen dr. Gegesi Kiss Pál, a Magyar Vöröskereszt elnöke köszöntötte a résztvevőket, majd dr. Aczél György egészségügyi miniszterhelyettes kitüntetések adtak át. Egészségügyi minisztériumi dícséretben részesült négy vértranszfúziós állomásvezető főorvos; az Egészségügy Kiváló Dolgo-

zója címet adományozták a Vöröskereszt három dolgozójának.

Ezt követően dr. Gegesi Kiss Pál 25, kiemelkedő munkát végzett dolgozónak és társadalmi munkatársnak nyújtotta át a Vöröskeresztes Munkáért kitüntetés arany fokozatát. A kitüntetés ezüst fokozatát 11-en, bronz fokozatát 15-en kapták. Ezenkívül „Köszönet a véradásért” emléklapokat adományoztak 15 többszörös véradónak és véradoszervezőnek.

Kamionok a mérlegen

Mérik a Hungarokamion egyik kocsijának tengelysúlyát a rőszkei határállomáson. A Metripont által gyártott mérleg a pavilon falán levő kis táblán jelzi a súlyt

A rőszkei határállomáson az utazók egy ideje fölgylhettek egy kis pavilonra, amely előtt olykor jó néhány, tekintélyes méretű teherautó áll. Itt végzik március 1. óta a Magyarországra belépő kamionok mérlegelését. Az egyes tengelyekre jutó súlyt mérik, s azon kocsiok, amelyek túllépik a megengedett határt, tekintélyes összeget kell fizetniük a magyarországi utak használatáért.

Nálunk, mint ahogyan sokfelé a világon, meglehetősen szigorú szabályok korlátozzák a teherautók tengelysúlyát; egyes tengelynél 10, kettős tengelynél — ha két méternél közelebb vannak egymáshoz — összesen 16 tonnára. Nagy szükség van ezekre a szabályokra, hiszen a túlságosan megpakolt kamionok — ha túl nagy súly esik egy-egy tengelyre — több kárt tesznek az útburkolatban, mint akár

több millió személyautó. Az út várható élettartamát felére, vagy még annál is jobban csökkenthetik. Csak hogy az utaink védelmére hozott szabályoknak csak április 24-e óta lehet érvényt szerezni, amióta a határátkelőhelyeken dolgoznak a mérlegek, s a kamionok tulajdonosainak is fizetni kell, ha kocsijuk meghaladja az előírt maximális tengelynyomást.

Az összeg a túlsúly arányában növekszik. Ha például egy tengelyre a megengedett 10 tonna helyett 10,1—10,5 jut, akkor kilométerenként 20, ha pedig a kettős tengelyre a megengedett 16 tonna helyett 25,1—26 tonna esik, kilométerenként már 250 forintot kell fizetni. Csak egy példa a gyakorlatból: egy viszonylag kevéssé túlterhelt kamionnak Rőszkétől Komáromig tartó útjáért közel 40 ezer forintot kellett fizetnie.

Ez az összeg nem büntetés, mindössze hozzájárulás az utak fenntartásához, hiszen a túlsúlyos kocsik által okozott kár sokszorosa annak, mint amennyit fizetniük kell. Mindez végül a szállítás ésszerűsítését is szolgálja, hiszen a túlsúly rendszerint abból származik, hogy a kocsikat egyenlőtlenül rakták meg, vagy a nehéz teher alá kevés tengellyel rendelkező kamiont adtak.

Elutazott Faggyejev

Nyikolaj Faggyejev, a KGST titkára kedden elutazott Budapestre. Búcsúztatására a Feriegyi repülőtéren megjelent dr. Szita János a nemzetközi gazdasági kapcsolatok titkárságának vezetője és Papp László, ha-

zánk KGST állandó képviselőjének helyettese. Nyikolaj Faggyejevet elutazása előtt fogadta Lázár György, a Minisztartanács elnökhelyettese, a Magyar Népköztársaság állandó KGST-képviselője.

Cselekvést követel a béke ügye

Nagy Mária beszéde és I. P. Abaimov felszólalása a Kontakta munkaggyűlésén

Kedden, tegnap délután forró hangulatú munkaggyűlést tartottak a Kontakta szentesi gyáregységében a béke és barátság hónapjának keretében. A szépen feldíszított nagygyűlési teremben a szentesi egyesített fűvősenekar eljátszotta a magyar és a szovjet himnusz, ezután dr. Pék Józsefné, a Hazafias Népfrent városi bizottságának titkára üdvözlölte a munkaggyűlés résztvevőit, az ünnepség vendégeit, köztük Nagy Máriát, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság főtitkárát, dr. Agoston Józsefet, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkárát, Iván Pavlovics Abaimovot, a magyarországi szovjet nagykövetség első titkárát, a megye és a város társadalmi szervezeteinek képviselőit.

A gyűlésen Nagy Mária tartott beszédet. Bevezetőjében emlékeztetett arra, hogy a magyar békemozgalom nem véletlenül nyilvánítja májust a béke és barátság hónapjának: 1945. május 9-én, a győzelem napján, amikor hősi áldozatokkal a szovjet hadsereg és a szovjet nép végleg leverte a pusztító hitleri fasizmust és Magyarországot is felszabadult. A világ nepei nem felejtik el a második világháború borzalmait, és napjainkban is megálljt kiáltanak azoknak, akik újra fel akarják szítani a háború tüzeit. A békeharc — mondotta — nem szűkíthető le egyetlen hónapra: az esztendő minden szakában éberen és cselekvően figyelni kell a nemzetközi élet eseményeit. A békeszerető százmilliók összefogása teremti meg szerette a világon, hogy az enyhülés folyamata visszafordíthatatlan legyen, és megfékezze a népek ellenségeit.

Napjainkban bebizonyosodott, hogy érdemes küzdeni a békemozgalom nagy céljaiért, de pillanatra sem lehetünk önelégültek: a világ-béke fenntartása mindenkitől odaadó cselekvést követel!

Az előadó beszélt a béke ellenségeinek aknamunkájáról, arról, hogy Dél-Vietnam-ban a saigoni rendszer ismételt megsérti a párizsi megállapodásokat; Közel-Kel-eten az izraeli vezetők makacssága a legfőbb akadály a rendezésnek. A magyar nép is szolidáris Chilével, ahol lábbal tiporják a néplegalemibb jogait, és véres fasizta terrort vezettek be.

A béke és barátság százmilliók egyazon akarátát fejezi ki: a magyar nép számára a testvéri szovjet nép jelenti a két fogalom együtartozását, mert a béke és a barátság elválaszthatatlan a Szovjetuniótól.

A magyar békemozgalom soraiba hívja mindazokat, akik az alkotó munka részesei, a fiatal és az idősebb korosztályokat, a hívőket és a nem hívőket, hogy legyenek a béke védelmezői és építői — fejezte be nagy tapsal fogadott beszédét az MSZBT főtitkára.

Ezt követően Iván Pavlovics Abaimov mondott köszönetet a meghívásért Csongrád megye és Szentes dolgozóinak. Szavait oroszul kezdte, majd magyar nyelven beszélt tovább arról, hogy a békemozgalom legnagyobb fegyvere a szocialista tábor egysége, közte a magyar és a szovjet nép barátsága, amely gazdasági és kulturális téren is egyre fejlődik. Beszéde végén további sikereket kívánt a termelőmunkában. Szavait hosszan tartó, nagy taps fogadta.

A munkaggyűlés második részében Boros József, a Hazafias Népfrent megyei bi-

zottságának képviselőjében átnyújtotta az Országos Béketanács és a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának kitüntetését és okleveleit azoknak, akik a városban hosszabb idő óta kiemelkedő tevékenységet fejtenek ki a békemozgalomban.

A Kontakta brigádjai közül elismerésben részesült a Dózsa György, a Hámán Káti, a Lenin, az Augusztus 20. szocialista brigád. Kedves mozzanat volt, hogy a Köztársaság téli iskola úttörő virágokat nyújtottak át az elnökség tagjainak.

Az ünnepség az Internacio-

Gazdálkodás

Elcsúszások

Elkészült az intézet konyhája, nem volt jó a kővezete. Hát a csúszásatlás? — kérdezték a munkavédelem éber felügyelői. — Elesik a dolgozó, kéz- vagy lábtörés, ki vállalja a felelősséget? Mi nem!

Fő! kellett szedni a lapokat, újat lerakni. Máshol, az egyik üzem konyháján is, szétverésre ítéltetett a padló. Egy másik helyen ugyancsak kísérteties hasonlósággal ismétlődtek a jelenetek. Jöttek a felügyelők a szabálykönyv paragrafusai.

Csak valaki azt ne gondolja, mennyi kárt okoznak ezek a szigorú bácsik a népgazdaságnak — folytonos akadékoskodásukkal. A kárt ugyanis azok a bácsik okozzák, akik át sem gondolják: kik és mire is fogják majd használni az illető munkahelyet.

Az emberről feledkeznek meg, a konyhai dolgozókról. S persze egyéb érdekekről is. Hisz például 116 ezer forintot számlát is említhetünk — ennyibe került az egyik helyen a padló fölveretése, s az új, csúszásálló lapok lerakása. Vannak olyan gazdag vállalkozások, amelyek ezt mellényzebből fizetik? Úgy tűnik, vannak. En ugyanis még nem hallottam, hogy az eltékozolt összegért a hibázó mellényzebbé nyúltak volna.

Már a tervezésnél meg kellene fogni a belegondolás nélkül rajzoló kezét: ide ilyen és ilyen csúszásálló padozatot tessék szerkeszteni. Olyat, mint például a konzervgyár húsüzemében látható, ahol jól beváltak a prizmas csúszásálló kerámialapok. De lehet tapasztalatért menni a húsüzembe is, a házgári konyhára is.

Persze, az is igaz: a TÚZEP is többet tehetne a megfelelő anyagok forgalmazásáért. Mert az sem jó dolog, hogy a vállalatoknak a Budapesti Kerámiaipar balatonkeresztúri betonüzeméhez kell fordulniok csúszásálló lapokért. Amelyekből egyébként import és hazai kivitelben ma már elég szép választék volna.

Rossz nyelvek szerint, azért nem törődnek eléggé a csúszásatlással, mert ezen még senki sem csúszott el úgy istenigazából, s így nem alakultak ki a vele kapcsolatos gatlások. Hogy valami mégis segítsünk ebben: egyik helyen, ahol a padozatot újra kellett csinálni a szigorú humanisták miatt, meghagytak egy másfél négyzetméteres darabot a régióból. „Oda úgyis szerényt tesszünk.” Igen ám, de idővel a szekrény kikerült a helyiségből, s ez egy dolgozó balesetét okozta. Ott, azon a kis szakaszon esett el, s leforázta magát.

Az hiszem, ennyiből is kitetszik: nem valamiféle mániáról, hanem nagyon logikus óvrendszabályról van szó.

Újítók klubja

Nagyon tetszetős gondolat: klub az újítóknak. Hely és alkalom arra, hogy kicseréljék tapasztalataikat, akár gondjaikról is elbeszélgessenek, elvitakozzanak az ott-honos asztalok mellett. Az újítói klubok maguk is fölernek egy újítással, mert megbecsülést éreztetnek, kedvet ébresztenek, egy kicsit műhelyévé is lehetnek az alkotásnak.

Propagandát csinálhatnak az újítómozgalomnak, egyben a vállalat feladataiból is fölmutathatják azokat, melyeknek megoldását a nehezemberektől várják. Csak az a baj, hogy kevés ilyen klub működik még: csak a Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnál és a MÁV-nál — a szeged-rókusú biztosítóberendezési, automatikai, üzemeltetési és fenntartási főnökségen. Ezért kellene propagandát csinálni az ilyen kluboknak, hogy másutt is kövessék példájukat. Nyilván, sok hasznos rendezvényre is sort kerithetnének a klubszertű kerek között, gondolkodj itt a tapasztalatcserekre. Közélebről, az újítói tapasztalatok cseréjére — sőt konkrét újítások adásvételére is. Sok lehetőséget tartogat ez a forma a nehezemberek számára.

Most a figyelem jobban ráterelődött az újítókra, feltalálókra. Nagyon lényeges, hogy ez ne legyen kampányszerű, ne merüljön ki néhány kitüntetésben, hanem állandósuljon. A hosszabb távú törődésnek pedig jó eszközei lehetnek az újítói klubok — ennek a célszerű „újításnak” a bevezetése is bizonyára kifizetődő lenne a vállalatoknál.

S. M.